

VERSCIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
 Voor elke regel meer. . . . . 0.15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.
 Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden,
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 regt daaronder begrepen.

WOENSDAG 29 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n. 269.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks . . . . . 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.

Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 70, Ned. Cour.

... Tweede Kamer... de Regering... het vertrouwen... het Tweede Kamer...
 Zie hier op wat wijs de *Amsterdamsche Courant* dat betoogt.
Voorerst: door de aanneming van de motie van orde van den heer GROEN, zou de Kamer over de interpellatie van den heer VAN ECK zijn overgegaan tot de orde van den dag. Er kan — zegt de *A. C.* — over dit punt dus wel geen twijfel hoegenaamd bestaan. Deze bewering nu, waaromtrent geen twijfel hoegenaamd bestaan kan, is eenvoudig en ten eenenmale uit de lucht gegrepen. Alvorens over de motie van den heer GROEN gestemd werd, vroeg de Voorzitter den voorsteller bepaaldelijk af: of de strekking van de motie is, dat door de aanneming daarvan niet zal kunnen worden teruggekomen op de interpellatie van 9 Maart, bij gelegenheid van de beraadslaging over het wetsontwerp tot herstel van het muntwezen. Deze vraag werd ontkennend beantwoord door den heer GROEN; er is dus geen orde van den dag hoegenaamd aangenomen; en inderdaad, uit het antwoord, dat de heer THORBECKE later gaf, op hetgeen de Min. van Koloniën den vorigen dag gezegd had, blijkt, dat de Kamer niet was overgegaan tot de orde van den dag.
Ten tweede betoogt de *A. C.* het vertrouwen dat de Kamer in deze Regering zou stellen, uit de omstandigheid, dat de Kamer een amendement van den heer VAN BOSSÉ had verworpen. Maar zij zegt niet, dat dit amendement van betrekkelijk zoo weinig beteekenis was, dat de voorsteller zelf het niet verdedigd heeft tegen de daartegen ingebrachte bedenkingen; maar dat een amendement van den heer VAN BOSSÉ werd aangenomen, waardoor een gewigtig onderwerp werd gebracht onder het gebied van den wetgever, terwijl de Regering dit bij besluit wilde regelen en verklaard had, dat de Kamer voldoende waarborg behoorde te vinden in de verzekering, dat de Regering niet ligtvaardig tot de regeling van dat onderwerp zou overgaan. Het was hier eene zuiver gestelde quaestie van vertrouwen; en toch verklaarde de Kamer, door de aanneming van het amendement, dat zij in die verzekering der Regering geen voldoende waarborg vond!
Ten derde verwijst de *Amsterdamsche Courant*, ten aanzien van de totale omwerking der Indische muntwet, naar hetgeen, onder het vorig Ministerie zou hebben plaats gegrepen bij de naturalisatie- en jagtwetten. Wij zijn benieuwd te vernemen, welke naturalisatie-wet eene wijziging heeft ondergaan; en wat bij de jagtwet, in zoo ver het de beginselen, waarop die wet rust, betreft, is veranderd geworden?
Ten vierde meent de *Amsterdamsche Courant* welligt, dat niemand harer lezers de *Indiër* onder de oogen krijgt; want ze zegt het volgende: "Ten bewijze, dat wij met allen grond mogten doen opmerken, dat aan den Minister van Koloniën door de Kamer een votum van vertrouwen was geschonken, behoeven we slechts te wijzen op een blad, waarmede wij anders niet altijd instemmen, op de *Indiër*, die in zijn jongste No. ook moet erkennen, dat DIT WEL DEGELIJK HET GEVAL IS." De *A. C.* stemt dus in met hetgeen door de *Indiër* is gezegd, omtrent dat votum van vertrouwen is gezegd geworden? Zie hier de woorden van dit blad: Na eene uitvoerige discussie werd door deze Kamer — niets was natuurlijker! — de motie met 42 tegen 21 stemmen aangenomen. De Minister van Koloniën erlangde dus een votum van vertrouwen van zonderlingen. Had de Kamer verklaard, dat zij tevreden was van de inlichtingen, door den Minister op de interpellatie van den heer VAN ECK gegeven, de motie van den heer VAN ECK du bon sens gehad hebben, met het oog op de omstandigheden der meerderheid van deze Kamer; maar die verklaren, dat de Kamer volkomen overtuigd is van hetgeen de Minister voornemens is geweest en

"voornemens zijn zal om te doen, dat is eene motie, boven het bevattingvermogen van een alledaagsch man." Wanneer onze lezers de discussien zelve zullen hebben gelezen en wij op de motie meer breedvoerig zullen zijn teruggekomen, dan vertrouwen wij, dat de natie met ons zal zeggen: "Nog één votum van vertrouwen van dien aard, en wij vertrouwen den Minister van Koloniën niet meer." Wij zijn volkomen tevreden, nu de *Amsterdamsche Courant* zich met de zienswijze van de *Indiër* heeft vereenigd. Eindelijk ten vijfde is de *Amsterdamsche Courant* van oordeel: dat zoodra de Regering, hetzij in haar geheel, hetzij eenig Minister van een of ander onderwerp eene kabinets- of portefeuille-kwestie mogt maken, het best beoordeeld zal kunnen worden, of wij dan wel onze tegenstanders het gevoelen der Kamer, bij de jongste motie van orde uitgedrukt, wel hebben opgevat. Dien uitslag durven wij met gerustheid afwachten.
 Na de beklagenswaardige rol, die de Ministers van Justitie en Oorlog bij de discussie over de wet op de inkwartiering hebben moeten spelen, is die gerustheid nog al wat kras. Maar het Ministerie heeft, gelukkig, het middel in de hand, om de kracht der orakelspreuken van de *Amsterdamsche Courant* te beproeven. Dat de heer VAN HALL van de aanneming der *Conversie-wet* eene portefeuille- of kabinets-quaestie make, en wij zullen zien, of zelfs deze Kamer den moed heeft, om een hoofdmaatregel van den patroon der *Amsterdamsche Courant* aan te nemen, waarvan het middel "rommedelijck" is gebrandmerkt.

Onder de *Varia* treffen wij in de *Fakkelt* van 17 Maart de volgende uitboezemingen:

"Wat geven wij om namen? Of Thorbecke dan of van Hall eerste Minister is, maakt bij ons geen verschil. Of van Nispen dan of Elout de wet op de kerkgenootschappen helpt ontzenuwen, wat doet dat tot het wezen van de zaak. Op het Protestantisch standpunt staande, zien wij volstrekt geen verschil tusschen Dullert en van der Brugghen."
 Aan de mannen van de anti-revolutionnaire partij geven wij onze stemmen niet meer. Men had gedacht, dat het gemeenschappelijk gevaar hen wijzer zou hebben gemaakt; het tegendeel is gebleken. Zij zijn even partijzuchtig, even halfslachtig-Roomsch, even anti-Evangelisch-Protestantsch, als in het jaar 1848. Wij verkiezen ons eigen doodvonnis niet weder te onderteekenen.
 De Evangelische Protestantenvrouwen mogen zich wel naauw aaneen sluiten. Zoolve de anti-revolutionnaire als de Roomsche partij predikt het van de daken, dat bij ons Evangelische Protestantenvrouwen geen kracht, geen eendragt, geen liefde is. Dat wij het tegendeel toonen.
 Indien de Protestantsche liberalen wezenlijk liberaal waren, dan zouden zij zich aan ons aansluiten, want dan zouden zij begrijpen, dat geen liberalisme mogelijk is, dan op den bodem van het Evangelisch Protestantisme.
 Op den bodem van het Evangelisch Protestantisme; — een nieuwe naam en een grondslag dien wij niet kennen, tenzij we daarvoor moesten houden dat negatieve Protestantisme, waarvan de *Fakkelt* in hetzelfde nummer, als eene vrucht harer zelfkennis, ons eene karakterschets levert.
 Wij hebben, vooral in de laatste twaalf maanden, — niet uit belangstelling, maar uit gevoel van plicht, — kennis gekregen aan het Protestantisme, dat de *Fakkelt* vertegenwoordigt, doch dat wij niet huldigen.
 De *Fakkelt* schijnt zelf tot bewustheid van haar onvermogen te komen, daar zij de Protestantsche liberalen tot aansluiting uitnodigt. De constitutionnele partij is op dit bondgenootschap niet gesteld. De partij van de *Fakkelt* vrage haar loon aan het Ministerie en de ministerieele partij, die beiden door haar worden verweerd. Zij zoeke voor de aanstaande verkiezingen de steun van de meerderheid, zoo zij nog dienswaardig is.
 De *Fakkelt* onderzocht.

"Zal spoedig een jaar geleden zijn, dat de Protestantsche beweging in Nederland haar grootsch karakter toonde, en de eenparigheid, waarmede zij optrad en waarvan zij hare kracht ontloende.
 Is de kracht van het Protestantisme slechts eene ijdele vertooning geweest? Was zij niets dan schijn?
 Hebben de honderd duizenden, die hunne namen teekenden, dat gedaan, als dienaren, (schoon dan ook onwillekeurige dienaren) eener staatkundige partij?
 Zou het liberaal Protestantisme, indien het alleen had bestaan, geen vermogen hebben gehad in zich zelven, om zich aan te kanten en te verzetten tegen Pauselijken overmoed?
 Was de anti-revolutionnaire partij de hefboom, die alles in beweging bragt; waren het hare beginselen, die bij de Aprilbeweging, door alle Protestantenvrouwen zijn gevolgd?
 Allen zijn het vragen, die uitgelokt worden door de velerlei beweringen, in de laatste dagen vooral gehoord. En de antwoorden zijn niet allen even opbeurend voor hen, die in gemeede deden wat zij als Nederlandsche Protestantenvrouwen moeten doen: De kracht van het Protestantisme liet meer van zich verwachten, dan tot heden is gezien, want Rome is in niets beperkt en gaat den ouden weg, gesteund door mannen, wien men het Protestantisme diebaar geloofde, maar wien het een middel schijnt te zijn geweest, om aan eigene wenschen te voldoen."

Zou de auteur der Aprilbeweging in de *Gids* niet door de laatste zinsnede meer en meer geregtvaardigd worden?

De *Fakkelt* levert in n. 12 een merkwaardig artikel over het ministerie van Hall II, met betrekking tot de Aprilbeweging.
 Wij treffen daarin de volgende zinnen aan: "die den geest kenmerken, waarin thans dat land wordt beoordeeld."

"Dat dat nieuwe ministerie alles behalve anti-papistisch zou ageren, liet bij zijn eerste optreden zich dadelijk vermoeden. De namen van de mannen, die het uitmaakten, tot van Doorn en van Reenen ingesloten, hadden reeds eene historische bekendheid.
 Het nieuwe ministerie trad op als een ministerie van bevrediging. Wie was de partij welke bevredigd moest worden? De Minister van Buitenlandsche Zaken hield het oog op het buitenland, op België, Frankrijk en Oostenrijk; dus op de Roomsche partij. Wij twijfelen, of die Minister, als Protestant, wel aan zich zelven geloofde.
 De verdeeldheden, die na de Aprilbeweging op nieuw ontstaan zijn op den bodem van het Protestantisme, hebben, zoo wij wel onderrigt zijn, haren oorsprong voor een groot deel aan het ministerie van Hall II te danken. Dat ministerie heeft de partij Groen geleid en haar van de partij van Dam afgetrokken.
 Wat is er van de Aprilbeweging geworden? Eene treurig flauwe herinnering, eene reeds lang weggestorven echo, een belagchelijk iets. Vraagt gij waardoor? Door de ultra-behandigheid van het ministerie van Hall."

Wij doen hulde aan de getrouwheid, waarmede dit tafereel der gebeurtenissen is afgemaald. Verrassend is de aankondiging van het bestaan eener partij van Dam.

De *Herkauwer* schijnt, volgens de *Fakkelt*, de zelfden toon aan te slaan:

"Wie is bevredigd? Zekerlijk niet de Protestantsche partij; want die gevoelt zich teleurgesteld, die gevoelt zich misken, misleid, beledigd. Wat had die partij bij hare adreessen Z. M. den Koning gevraagd? Dat het ministerie van Buitenlandsche Zaken worden ontslagen en door een ministerie van Staat worden vervangen?
 't Is vuige laster dit te beweeren. De *Fakkelt* heeft niet Neen, dan lever een ministerie van Buitenlandsche Zaken; maar ste nog vertoont zoo als dat ministerie van Buitenlandsche Zaken.
 't Is niet anders, dan de *Fakkelt* ook niet te verdedigen ter eere van de Aprilbeweging! Wij danken de *Fakkelt* er toe, dat wij in die beweging weinig heldhaftigs zien. Zij was immers eene beweging van overmagtige meerderheid, die gene Roomsche bisdommen in het Protestantsche Nederland wilden, althans gene bisdommen en bisschoppen door den Koning erkend. En wat

